

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Fidei creditum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A litatem, cupiditatumque varietatem, in ea tate præcipiam commonstrarent. In Josippo vero puer per vericolorem vestem doctrinarum & virtutum copiam, quæ jam ex ejus indole concipiebatur, *Livius lib. 34. ex 1 ge*, intelligit Adamantius. Quod vero lex nostra præcipit, vestem ex duobus textis non induendam, eo *Oppia. vestem ex* respicit, quod minime debas Christum adorare simul & dæmonias: id enim est abominabile vestimentum. Non vult enim hominem s̄emel Deo dicatum, diabolis se immiscere negotiis, neque simul *duob. textis* orationibus incantationibus vacare, & hujusmodi alia, quæ in spiritu contumeliam quotidie *inducere vestitum, 3* sunt. Neque vetat hoc lex in textis tantum, verum etiam diversi generis animalia committeri pro-*quare.* habet, circumisionem quippe, atque baptismum, ut ait Hesychius, non esse commiscendos.

LINTEA. CAP. XXXVII.

LIntea vestis alba supra cæteras vestes inducta, puellaris ætatis indicium fuit, quod eo genera-
miculi apud veteres pueræ ante duodecimum annum utebantur. Hinc illud apud Afranum ci-
tatur: *Pueræ non sum, supparo si induta sum.* Vult vero Nonius supparum linteum esse femorale, usq; *Supparum Nonii.* ad talos pendens, dictum quod subtus appareat. Sunt etiam pueræ vestes ex Varronis justu, chla-
mydes, encobomata, ac parnacides, quas jubet ut pueræ habeant, potius quam togas. Ut cumque,
longa vestis omnino sceminea est, aut citharoedica, de qua Maro:

*Nec non Threicius longa cum ueste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.*

Æntid. I. 6

Ita Propertius libro II.

Pythius in longa carmina ueste sonat.

FIDES LUBRICA. CAP. XXXVIII.

NOnianum vero supparum adducit in memoriam mili linteum alterum, quo mulieres hodie
in passim utuntur domi. Id infra thoracem accingitur, & ad pedes usque propendet, anteriore scq;
tantum partes velat, vulgo non improprie gremialia vocantur. Habet hoc vestimenti genus hiero-
glyphicum suum. Nam proverbium est. *Nec mulieri, nec gremio credi oportere,* quod & illa incerti &
levis animi sit, & in gremio posita plerumque cum in oblivionem venere, illis temere, surgentibus, *Ad Serbum ab Erasmo.*

FIDES LUBRICA. CAP. XXXIX.

Sinum hunc Latinæ mihi videntur appellaſe, quamvis ejus locutionis late patet usus, præfertimq; *Chil. 4. cen-*
ubi potestam aut quid fidei creditum significat, ut altero & vigesimo Pandect. lib. Tit. 3. Scavo-
la: *Titio C. do, lego, que mihi pertulite que ideo ei non cavi, quod omnes fortunas, & substantiam, si quam* *Scab. 1. 1.*
& matre suscepimus, in finu meo babui, sine ulla cautione. *Pandect. 21.* *Titulo, de probatio-*
nibus.

PRÆTEXTA. CAP. XL.

PRÆTEXTAM nonnulli putant togam fuisse, quæ ad talos usque produceretur, dictam quod in ea
purpura prætexeretur. Per eam honorem intelligebant, qui esset cuiquam habitus: honestorum
enim prætexta erat, ait Pædianus, toga viliorum. Alii nomine hoc purpuream quamdam fasciam
valde latâ intelligunt, quæ tamen multipliciter plicata in angustum contraheretur, atq; ita supra alia
vestimenta nunc ab humeris, nunc à pectori in fasciæ modum circumduceretur, nunc ejus capita u-
trimq; ab humeris in pectus demitterentur: cuius generis amicula Romæ plerisque antiquorū statu-
is inducta conspicias. Et in Veneta nobilitate qui togati incedunt, eo omnes amiculi genere utuntur,
eo excepto, quod purpurea apud eos in usu non est, sed ex nigra panno plurimū. Purpura enim non
niſi magistratibus conceditur, hisq; insignioribus. Nuptialibus quoq; & cum primi honores, quos *Apud Ven-*
procuratores vocant, alicui differuntur (sunt vero hi sacrarum largitionum præfecti) tunc confan-*tot pre-*
guineis & cognatis & affinib⁹ licet per aliquot dies uti purpura in latitiae gratulationisq; significatu, *texta in u-*
Sed admonet me color purpureus, ut quid in Divinis literis manus coccino præligato sibi velit, expo-*sa.*
nam: Zaræ manus inquit Iuda filii, quæ se de matris utero porrexit: nulli enim dubium esse id hiero-
glyphicum, per quod Theologi, ut apud Irenæum est, Judaicum populum simplicibus legis operi-
bus & circumcisionis sanguine insignem, qui prius apparuerit, seq; mox retraxerit, loco alteri fratri,
Sss qui